

ด่วนที่สุด

ที่ สม ๐๐๐๔/๓๓๓๙

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๖ - ๗
ถนนเจ้าวัฒนา เมตไทร กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒๕๖๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

- เรื่อง ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติสภานผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๘๘๘ รายชื่อ)
- เรียน ประธานกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร ที่ สม ๐๐๑๔.๗๗/๑๓๔ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติสภานผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๘๘๘ รายชื่อ)

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรได้ออกให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในฐานะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาเสนอความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติสภานผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๘๘๘ รายชื่อ) เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ประกอบกับประกาศสภาผู้แทนราษฎร เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการ การรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๒ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติขอเรียนว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๐ ได้บัญญัติรับรองให้รัฐพึงส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิ์ดำรงชีวิตในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดังเดิมตามความสมัครใจได้อย่างสงบสุข ไม่ถูกรบกวน เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคง ของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย รวมถึง มาตรา ๔๓ บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ拥นรุักษ์ พื้นที่ หรือส่งเสริม ภูมิปัญญา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจริยตประเพณีอันดีงามทั้งของท้องถิ่นและของชาติ ซึ่งการจัดทำร่างกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญดังกล่าวนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสิทธิ์ของชาวไทยให้เสมอภาคกันโดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติทางด้านนโยบายและกฎหมายและมาตรการต่าง ๆ ที่อาจไม่สอดคล้องกับวิถีวัฒนธรรมและส่งเสริมให้กลุ่มชาติพันธุ์ได้มีส่วนร่วมในกลไกกระบวนการต่าง ๆ ของรัฐ อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ร่างกฎหมายยังเป็นไปตามข้อ ๒๗ ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง (International Covenant on Civil and Political Rights: ICCPR) ที่รัฐต้องประกัน สิทธิที่จะมีวัฒนธรรม ความเชื่อ และภาษาของตนเอง ตลอดจนกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม (International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights: ICESCR) ที่รัฐต้องประกันสิทธิของบุคคลภายในเขตอำนาจศาลในรัฐในการมีมาตรฐานชีวิตที่ดีพอเพียง มีสุขภาวะด้านกายและ

จิตใจ สิทธิในการศึกษาและสิทธิในวัฒนธรรมท่าที่ดีที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ โดยไม่ถูกเลือกปฏิบัติ ตามพันธกรณี ที่ประเทศไทยต้องปฏิบัติตาม ทั้งนี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้มีความเห็นในสาระสำคัญ ตามประเด็นต่าง ๆ ต่อร่างพระราชบัญญัติสภากาชาดแห่งประเทศไทย พ.ศ. (ฉบับนายศักดิ์ดา แสนมี กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๘๘๘ รายชื่อ) รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่ง โดยที่ปัจจุบันมีร่างกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ในลักษณะคุ่นนานกันทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติและภาคประชาชนจำนวนหลายฉบับ ซึ่งแต่ละฉบับ มีรูปแบบรายละเอียดทั้งที่เหมือนและแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเห็นว่าหากมีการพิจารณา_r่างกฎหมายดังกล่าว ทั้งหมดร่วมกัน เพื่อบัญญัติเป็นกฎหมายในการส่งเสริมและคุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ในระดับ พระราชบัญญัติที่มีลักษณะเป็นกฎหมายกลาง น่าจะเกิดผลดีที่เป็นรูปธรรมและมีความเป็นเอกภาพในการ บังคับใช้กฎหมายทั้งด้านการส่งเสริมและคุ้มครองควบคู่กันอย่างบูรณาการและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอัจฉรา ฉายากุล)

รองเลขานุการ ปฏิบัติราชการแทน
เลขานุการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๑๔๑ ๑๙๒๒ (ปวีณา)

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๓ ๘๗๖๐

อีเมล: ningnongpaween@gmail.com